

Boekverslag 22 februari 2011

Zoete Mond: Thomas Rosenboom

- Marné: mooie heldere taal, geen vrolijk verhaal, heeft zelf niets met hoofdpersonen
Wil: merkwaardig verhaal, diepere lagen geven het verlangen naar vriendschap en geborgenheid aan.
Thea: Leuk, goed geschreven, sprak haar aan, toch triest.
Janny: Aardig, traag.
Ariana: Goed boek, goed slot.
Nelleke: Prachtig, geweldig geschreven, wil alle boeken lezen.
Paulien: Bijzonder boek, sprookjesachtig.
Dickie: Toevallige ontmoetingen, flauwe grappen, kunstmatig geschreven.
Ria: Te gedetailleerd geschreven, wekt wrevel op, geweldig slot.

Thomas Rosenboom, geb.1956, Doetinchem.

Schrijver van romans en korte verhalen. Studeerde 3 jaar psychologie in Nijmegen, daarna studie Nederlands in Amsterdam die hij in 1983 cum laude afrondde.

Hij heeft diverse prijzen gewonnen waaronder de Libris-literatuurprijs voor zijn roman:

Publieke Werken: Zijn hoofdwerk. Deze is vertaald in Duits, Deens, Frans en Spaans.

Voor Rosenboom is de roman in de eerste plaats een verhaal over herkenbare personages met een herkenbaar streven.

Het boek

Zoete mond. (een tijdelijk behaaglijk voelen?)

Een jonge witte walvis wordt gevangen genomen door jagers maar zal tijdens een zware storm ontsnappen en op zoek naar zijn familie zwemt hij uiteindelijk de Rijn op.

Repert van Buyten, enigszins contactarm, volgt in Arnhem een studie die hem niet boeit en vervalt in een depressie die hem slaafs maakt aan zijn studie en Marc, zijn etagegenoot. Hij weet op te leven en gaat diergeneeskunde doen, een studie die hij geweldig afsluit. Dan ontmoet hij Tine en volgt een korte gelukkige periode. Tine komt om bij een auto-ongeluk waarna Repert, diep ongelukkig, Arnhem verlaat en gaat wonen in Angelen.

De Heer Jan Florian van Zuilen Rothaar wil niet in het bedrijf van zijn familie en gaat ludiek reizen: op sloffen en paraplu naar Parijs, naar Afrika, met groot succes en bekijks. Komt terug met Boy, zijn enige vriend. Hieraan dankt hij zijn naam: Jan de Loper.

Twee zó verschillende personen, maar toch zo veel overeenkomsten. Ze hunkeren naar aandacht en liefde. Is die er niet dan vervallen ze in passiviteit

Repert maakt zich geliefd bij de kinderen in het dorp wanneer hij hun dieren keurt en 'geneest' door ze te vervangen voor een andere, b.v. een hond en een goudvis. Het dorp leeft hierdoor helemaal op om weer even snel in te dutten.

Jan de Loper geniet van zijn goede daden en malle grappen, zoals het sinterklaasfeest, serveren als ober op eigen terras, zijn zebrapad en het ruilen van het zadel van de fiets van de pastoor in een dameszadel. Steeds moet hij iets nieuws bedenken om niet passief te worden.

Dan wordt het dorp wakker geschud door de komst van de witte walvis, die al gauw Moby Dick heet. Nu ontstaat er een rivaliteit tussen Repert en Jan de Loper, die ontaard in wederzijdse pesterijen, zoals het uitrollen van het zebrapad en 's nachts opbellen met verdraaide stem. Jan stunt met vreemde grappen om de aandacht op zich te vestigen. Repert, die al gewend was elke dag een paar uur, in zijn witte trainingspak, te rennen, loopt met Moby Dick mee langs het water. Het sneeuwt erg en valt Repert weg tegen de sneeuw en wordt hij haast **JAN DE LOPER.**